ESPAI D'OPINIONS

Nº235
Desembre 2012

Agustí Serra Soler

Escriptor

QUÈ DIU EL PAPA DEL BOU I LA MULA DELS BETLEMS?

Podeu bé creure que quan vaig saber per la TV i pels periòdics que Benet XVI, el nostre Papa, havia escrit que "el bou i la mula res no tengueren a veure, alenant damunt el bressol on dormia el Bon Jesuset" (cosa que jo, històricament en la Bíblia damunt la mà, ja ho sabia deixant-me tan tranquil) i, quan vaig veure que aquesta extravagància estava en boca dels Medis de Comunicació com eina de burla i, entre els creients, en certa manera, com pedra d'escàndol, a mi, que estic obsessionat en cercar la Veritat d'allò que predicam i creiem, m'obligà a alçar els ulls de terra i comprovar com ho havia dit el Papa.

Amb aquesta mania, idò, vaig telefonar a un amic, condeixeble, (ho fem sovint) amb qui vaig conviure 14 anys en el Seminari, rebent els dos la mateixa formació sacerdotal d'uns professors tan savis que han fet història dins Mallorca i alguns fora, tenint-lo, com el teníem d'estudiants, pel més llest del nostre curs (m'ha prohibit dir el seu nom perquè s'hi troba molt bé dins el seu silenci), li dic: "No trobes que el Papa té moltes poques feines, ara, de desempolsar les figuretes del bou i la somera, que tothom posa en els Betlems, formant una bella estampa amb Sant Josep i la Puríssima, quasi els dos animalets besant els peus del Ninet Jesús?.

L'amic, amb veu de mestre que sap de que va, me contesta:

" Agustí, seu-te i escolta. Te llegiré el que ha dit el Papa i, després, ja opinaràs.

(Us escric amb lletra cursiva el que ha dit el Papa. La traducció del castellà al mallorquí és meva. Si hi ha algun detall afegit, l'escric amb format normal).

Per començar el Papa cita l'Evangeli:

" *Per aquells dies sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot l'imperi...Tothom anava a apuntar-se...També Josep va pujar a Galilea... de Natzaret...al poble de David, que es diu Betlem... Maria esperava un fill..." . "I mentre eren allà, se li compliren els dies i va néixer el seu fill primogènit: ella*

el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havia cap lloc on hostatjar-se" (Lluc, 1-2 i següents).

(I el Papa en treu aquesta lliçó:)

Comencem el nostre comentari... "Va anar a casa seva i els seus no el varen voler rebre" (Joan 1, 11).

" Els guineus tenen caus , i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap" (Mateu, 8, 20).

I més avall el Papa recorda el que diu Sant Agustí: *"La menjadora és un lloc on hi mengen els animals... Jesús és nostre aliment...que dóna a l'home la vida autèntica".*

Continua:

" Com s'ha dit, la menjadora fa pensar amb els animals, ja que és el lloc a on ells hi mengen. L'Evangeli no parla que hi fossin allà els animals, però dins la Bíblia hi trobam un test de Isaïes que ens duu de la mà a posar just devora el bressol el bou i la mula. " Fins i tot el bou i la somera de les menjadores reconeixen el seu amo, però Israel no me reconeix i el meu poble ni vol sentir-ne parlar de mi". (Isaïes, 1-3)

"La iconografía cristiana (la ciència popular de la història de l'art que serveix per a descifrar la temàtica del fets i de la simbologia) *ha agafat molt prompte el motiu simbòlic del que significa.* ***Cap representació del naixement deixarà de posar el bou i la mula".***

Sobre Jesús el Papa n'escriu un llibre com una meditació sobre tot quant va ocorre en la vinguda de Jesús de Natzaret, volent emmotllar la consciència dels creients.

El meu amic, després de la conversa telefònica, m'envià per correu la fotocòpia de les planes dedicades a la lliçó que me responen a la meva pregunta. I com que me digué que escoltàs i que després opinàs, ara dic la meva:

L'impacte primer, que destac, i que hi ha hagut dins mi és que, les notícies de la TV, els fets que ens conten els periòdics, les revistes i les xafarderies que per tres i no res s'escampen pels quatre vents, són, arreu arreu, mitges veritats o mentides senceres. Aquesta del "bou i la mula del Betlem" va contra la veritat del que ha dit i del que ha volgut dir el Papa.

Impacte segon: Benet XVI, -segons el parer de més de mig món de teòlegs de graus superiors que dediquen la seva vida a profunditzar la fe en Déu, - ell era un d'ells en els seus quaranta anys - i que volen una Església sense secrets, obertes de pit en ample les finestres, com volgué fer-ho Joan XXIII reunint-la en el Concili Vaticà II, per refrescar l'aire dins l'Església, finestres que, després, les hi han tancades, neta d'escàndols, de dogmes, de vots i promeses imposades, de manaments baix pena de pecat mortal molts d'ells contra la raó que discorr

amb intel·ligència simple i no amb intencions de fermar els súbdits, de "credos" inadmissibles per la ciència ("Deus Scientia est"), d'una Església despullada de vestidures pontificals, extravagants i enlluernadores, sense honors, ni polítiques-, el Papa és un intel·lectual d'una magnitud més enllà de la normalitat com pocs n'hi ha;

Ara bé, si així és teòricament i ideològicament, a la pràctica no ho duu a terme, ja sigui (pens jo) per conveniència a favor seu i de la cúpula vaticana; o per no contradir-se en coses que ha defensat amb els punys estrets;o per no trabucar la truita d'alt a baix de la fe del carboner; o per no confessar l'origen de imposicions dogmàtiques que són deixalles de poders jeràrquics que ens les manaren per més dominar - en cos i ànima - la catolicitat; o per no escandalitzar el poble senzill, noble, fidel, creient i segur en la fe dels seus pares. Ja ho hem vist aquest dies, que un detall insignificant ha semblat que les muntanyes estaven de part i n'ha sortit un petit ratolí que fa riure.

Tot això em fa pensar:

-De què podem fiar-nos?

-En qui podem creure, si, quan l'Infalible intenta ensenyar-nos veritats històriques, en befa i menyspreu se li fa cas? Per què serà? me pregunto. Serà perquè el poble comença a obrir els ulls, a causa l'exemple confós que ens dóna i ens donen els qui han de donar llum?

Jo, estimats lectors, soc conscient del servei al que me vaig deure i entregar de ple dins la Vall Sollerica com sacerdot, predisposició que me sortia de l'ànima i a la que el poble me corresponia de manera amorosíssima; d'ella m'obligaren a apartar-m'hi per una llei antievangèlica, sols perquè m'he casat. (A Mallorca som més de 200 sacerdots exclosos per la mateixa llei). Les meves paraules no sé si faran bé o mal. Per això dic que soc el mateix de pensament, de vocació i d'amor; però, no fent cas a tantes barreres que ens imposa la "Sacra Congregatio pro doctrina fidei" (del Vaticà) quan ens llança a l'estat dels laics, tapant-nos la boca i gravant-nos amb obligacions i privacions (que són de vergonya), he assumit la tasca, que vivim quasi tota la generació dels qui visquérem el Concili Vaticà II, d'una Església universal, sense fronteres, oberta a la recerca de la Veritat teològica i històrica, d'un cristianisme del segle XXI que ha d'enfrontar-se a nous problemes i qüestions de comprensió i comportaments nous. I a la vegada ser fidels a Jesucrist, ferms en la fe dels nostres pares.

Nadal és la festa de ca nostra, la del poble, la del món sense diferència de races, de llengües, de religions de déus falsos, de governants que se fan amos de les lleis divines i humanes. Per a Nadal tothom s'abraça, se fa regals, se perdona. Per què no fer de tot l'any una festa de Nadal? Molts d'any i Bon Nadal.